

Jezus chodzi po jeziorze

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie sensu teologicznego chodzenia Jezusa po jeziorze;
- wzrost świadomości potrzeby słuchania Pana Jezusa w życiu chrześcijanina.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- opisuje swoimi słowami wydarzenie na jeziorze;
- wymienia postaci obecne przy tym cudzie;
- wyjaśnia znaczenie chodzenia Jezusa po jeziorze;
- opisuje swoimi słowami, co oznacza omawiana perykopa.

Pojęcia i postaci

Jezus chodzi po jeziorze.

Wartości

zaufanie Jezusowi pośród trudności i przeciwności, modlitwa w przeciwnościach nauką męstwa, odwagi i siły w pokonywaniu życiowych trudności,

Metody i środki

praca z Pismem Świętym, pogadanka, drama, praca z podręcznikiem, karty pracy.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Z podręcznika.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił podać sens teologiczny chodzenia Jezusa po jeziorze; będę potrafił wymienić wszystkie postaci, które były obecne przy tym cudzie; będę mieć świadomość potrzeby słuchania Pana Jezusa w życiu.

Metoda – praca z Pismem Świętym. Następuje wspólne odczytanie fragmentu Pisma Świętego zamieszczonego w podręczniku (Mk 6, 45–2; na głos czyta wybrany uczeń lub uczniowie czytają samodzielnie po cichu). Uczniowie mają chwilę, aby zastanowić się i podkreślić fragmenty, które wydają im się niejasne. Następnie wybrany uczeń zapisuje na tablicy, czego nie rozumieją uczniowie.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel objaśnia uczniom znaczenie tego fragmentu Pisma Świętego. Wyjaśnia sens chodzenia Jezusa po jeziorze, znaczenie burzy i wysłania uczniów samych. Co Bóg mówi do nas przez tę historię? Bóg objawia się w miłości, ale też pośród trudności i przeciwności. Przychodzi do nas z pomocą podczas modlitwy, gdy jest nam ciężko. Modlitwa w przeciwnościach uczy nas męstwa, dodaje siły i odwagi w pokonywaniu życiowych trudności, napędza nas pokojem i uzdalnia do niecofania się przed trudną sytuacją i przeżywania jej w jedności z Bogiem.

Metoda – drama. Uczniowie zostają podzieleni są na kilkusobowe grupy. Liczebność grup powinna wynosić 4–5 osób. Każda z grup ma za zadanie przedstawić krótką scenkę do hasła: „Pan Bóg czuwa nade mną”. Scena nie może trwać krócej niż minutę, a w trakcie swojego występu uczniowie nie mogą używać słów ani pisać (zasada pantomimy). Uczniowie powinni otrzymać odpowiednią ilość czasu, aby mogli się przygotować.

W przypadku klas, które niechętnie podchodzą do takiej metody pracy, można polecić wykonanie rysunku na tablicy. Czas przygotowania wystąpienia powinien zostać poświęcony na wymyślenie symbolicznego rysunku, który następnie zostanie wykonany przez całą grupę na tablicy.

Po sprawdzeniu wyników pracy nauczyciel podsumowuje dotychczasową część lekcji oraz nagradza poszczególne grupy.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wykonują wybrane ćwiczenia z podręcznika. Alternatywnie: uczniowie wypełniają karty pracy (załącznik nr 1).

Podsumowanie lekcji

Nauczyciel podsumowuje lekcję i sprawdza wiedzę uczniów. Pomocne będą następujące pytania:

- A. Jak chrześcijanin może radzić sobie z przeciwnościami losu?
- B. Dlaczego Jezus posyła swoich uczniów samych?
- C. Czego uczy nas Jezus kroczący po wodzie?
- D. Czego symbolem jest „czwarta straż nocna”?

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

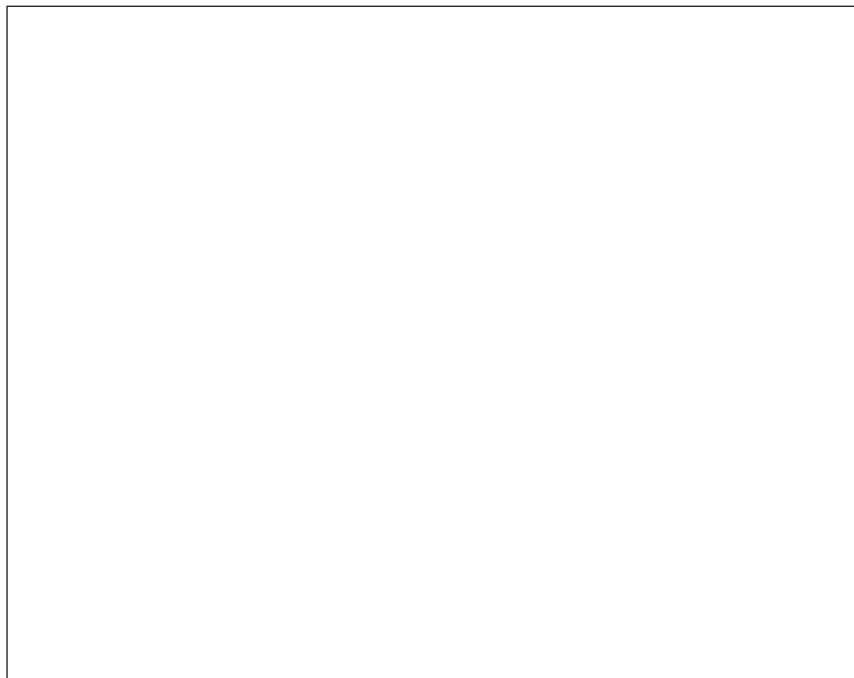
Praca domowa

Z podręcznika.

Załącznik nr 1

Karta pracy

1. Zaprojektuj znak graficzny do hasła: „Jezus nade mną czuwa”.

2. Uzupełnij poniższą notatkę.

My również tak jak doświadczamy
w swoim życiu Tak jak uczniowie
karmili się chlebem, tak my przez uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świę-
tej karmimy się i
W życiu jednak musimy pamiętać, że podobnie jak oni doświadczymy
różnych Nie wolno nam wtedy zapo-
mnąć, kto jest naszym Bogiem i komu najpewniej
..... .